

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Mossen van Amsterdam. De Commissie voor floristisch en faunistisch onderzoek van Groot-Amsterdam verzoekt aller medewerking voor het verzamelen van *mossen* uit Amsterdam en omgeving. Er is over de mossen van Amsterdam nog maar heel weinig bekend, zoodat alle gegevens welkom zijn. Daar de determinatie in vele gevallen niet eenvoudig is, is het noodzakelijk, dat van elk mos een flinke hoeveelheid materiaal (zoo mogelijk met sporenkapsels) wordt verzameld en opgestuurd. Het verzamelde mos kan men zonder verdere behandeling laten drogen, en b.v. bewaren in een enveloppe: het behoeft dus niet geperst te worden. Noodzakelijk is bij ieder mos een papiertje waarop vermeld staat nauwkeurig de vindplaats en de datum, verder de aard van de groeiplaats (dus b.v. tusschen de steenen van een zeedijk enz.). De winter is de gunstigste tijd voor het verzamelen, omdat dan de meeste mossen hun sporenkapsels vormen. Alles kan gestuurd worden aan ondergeteekende, die ook gaarne alle gewenschte inlichtingen geeft.

A. GORTER,

Linnaeusparkweg 100, Amsterdam-O.

Uit „de Waarnemer”. Er zullen er niet velen zijn, die het oude terrein, ingesloten door den Amstelveenschen weg, Koenenkade, Nieuwe Meer, Ringvaart tot fort Schiphol, 't Lange Pad en Katzelaan ornithologisch beter gekend hebben dan ik. Jaren lang heb ik het gebruikt als waarnemingsterrein en er heel wat Woensdag- en Zaterdagmiddagen en Zondagen doorgebracht, om niet te spreken van de vele avonden na vieren, wanneer ik mij uit de binnenstad met lijn 17 haastte naar den Amstelveenschen weg, de Koenenkade en den Koenemolen waar altijd een bootje voor mij klaar lag. Jammer, dat ik maar van één jaar aantekeningen bewaard heb. Dat jaar 1906 was trouwens een buitengewoon vruchtbaar jaar. Mijn waarnemingen vielen toen tusschen 14 April en 18 Juli, dus juist in den broedtijd. Met die aantekeningen en mijn herinneringen kon ik bijgaande lijst samenstellen. Het zou misschien wel goed geweest zijn, er korte aantekeningen bij gemaakt te hebben, als bijvoorbeeld:

14 April: nest van Wilde Eend; 5 eieren;

24 Mei: Veel nesten van grasmusch, tuinfluiter, rietzanger, kneu, rietgors met eieren en jongen (van alle deze wel 4 à 6 nesten);

30 Mei: Een koekoeksei gevonden in het nest van een witte kwikstaart in een rietschelf. Een nest van den rietgors in een meidoorn bijna op manshoogte.

Het nest van den braamsluiper vond ik in een meidoornhag aan den weg naar de Katzelaan en dat van de Steenuil op een boerderij aldaar.

De huiszwaluwen vormden een kolonie aan den achterkant van het huis op den hoek van Amstelveenschen weg en Koenenkade en de gierzwaluwen hebben eenmaal gebroed op den muur onder den dakrand van een schuurtje bij den ouden molen. De oeverzwaluwen hadden een kleine kolonie in den vrij steilen wand van een der slooten.

Doch het zou te ver voeren als ik zoo alles zou beschrijven. Het terrein is tot onherkenbaar toe veranderd, alsmede de Amstelveensche weg. Op sommige plaatsen achter den molen was het beslist gevaarlijk. Een mijner kennissen is er eens tot over zijn middel in het moeras gezakt. Of de vogelstand zich daar ooit zal opwerken tot de hoogte van toen, valt te betwijfelen. Daarvoor is het terrein nu te open en te gemakkelijk voor ieder te bereiken. Indertijd heb ik er als „broedvogels” waargenomen: Boerenzwaluw, huiszwaluw, oeverzwaluw, zanglijster, merel, gekraagd roodstaartje, grasmusch, braamsluiper, tuinfluiter, tjiftjaf, fitis, kleine karekiet, boschrietzanger, rietzanger, spotvogel, winterkoning, zwartgrauwe vliegenvanger, akkerleeuwerik, graspieper, gele kwikstaart, witte kwikstaart, koolmees, pimpelmees, spreeuw, vink, kneu, huismus, groenling, rietgors, wilde eend, waterhoen, kievit, houtduif, tortelduif, koekoek, gierzwaluw, steenuil. In totaal dus 37 soorten.

Amsterdam.

L. DE VRIES.

Aardig voor ons, deze herinneringen van onzen ouden vriend De Vries. Thans komt er natuurlijk een eenigszins andere vogelbevolking. Ik durf wel te voorspellen, dat we het binnen twintig jaar brengen tot minstens vijftig soorten van broedvogels in het „Amsterdamsche Bosch”.

Maar dan moeten de Amsterdammers wakker blijven. In de eerste plaats nooit of nimmer toelaten, dat er nog gemorrelt wordt aan de reeds als natuurmonument aangewezen gebieden langs de oevers van Nieuwe Meer en Amstelveensche Poel. Die plantsoenmensen hebben altijd jeukende vingers. Het eigenlijke „bosch” zelf krijgt een zoo groote verscheidenheid, dat er „vanzelf” een rijke fauna zal komen op allerlei gebied. Het is te hopen, dat het Gemeentebestuur van Amsterdam er evenveel aardigheid aan zal blijven houden als thans. De stedelijke en landelijke Pers mogen hier stimuleerend blijven werken. De Waarnemer kan er veel goeds aan doen.

Misschien is het niet overbodig hier nog eens te vertellen, dat de Waarnemer het orgaan is van het Centraal bureau voor Vogelwaarneming, uitgaande van de afdeling Amsterdam van